

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: **L. P.**, bytem T., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení se sídlem
v Praze 5, Křížová 25** (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 27.8.2012 proti rozhodnutí
žalované ze dne 27.6.2012 č.j. X o sirotčí důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 27.6.2012 č.j. X a jemu předcházející
rozhodnutí č.j. X ze dne 23.5.2012 s e z r u š u j í pro vady řízení a věc
s e v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 27.8.2012 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného
rozhodnutí žalované ze dne 27.6.2012, protože s ním nesouhlasí, neboť povinnost ohlášení
ukončení studia splnil dne 28.6.2011 předložením potvrzení o ukončení studia dnem
27.6.2011 u OSSZ (Okresní správa sociálního zabezpečení) Plzeň-sever, která odeslala kopii
potvrzení společně s průvodním dopisem na ČSSZ dne 30.6.2011. Přestože po doručení
dopisu s potvrzením o ukončení studia měla dle jeho názoru ČSSZ k dispozici všechny
potřebné podklady, aby včas zastavila vyplácení sirotčího důchodu, bylo rozhodnutí o
odejmutí důchodu vyhotoveno až 27.4.2012. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného
rozhodnutí ze dne 27.6.2012 a vrácení věci žalované.*

*Z kopie rozhodnutí žalované ze dne 27.6.2012 č.j. X připojené k žalobě vyplývá, že
jím byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 23.5.2012,
kterým byla žalobci podle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění
sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon č. 582/1991 Sb.**)
uložena povinnost vrátit ČSSZ přeplatek na sirotčím důchodu za dobu od 6.9.2011 do
5.3.2012 v částce 41.016,- Kč do 3 dnů od právní moci rozhodnutí; rozhodnutí ze dne
23.5.2012 bylo žalobci doručeno dne 6.6.2012. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.6.2012
žalovaná zdůraznila, že žalobce splnil ohlašovací povinnost zakotvenou v § 50 odst. 1
zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť ohlásil ukončení*

studia v zákonné lhůtě 8 dnů, ale v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen *NSS*) č. j. 3 Ads 35/2010-54 ze dne 26.5.2010 je třeba chápat § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. jako ustanovení obsahující alternativní skutkové podmínky, z nichž alespoň jedna musí být splněna pro vznik odpovědnosti za přeplatek na důchodu (tj. „nesplnění uložené povinnosti“, „přijetí důchodu či jeho části při vědomí jeho neoprávněného vyplacení“, „jiné vědomé způsobení vzniku přeplatku“). Z výše uvedeného a z dalších skutečností NSS vyvozuje, že pro naplnění prvku zavinění postačí pouze zavinění v nedbalostní, nikoliv v úmyslné formě. Citovaný zákon zároveň neobsahuje žádné ustanovení umožňující vyvinění (exkulpaci) příjemce dávky důchodového pojištění z povinnosti vrátit vzniklý přeplatek, a to ani z důvodu, že splátky důchodu byly orgánem sociálního zabezpečení *poukázány omylem*. Žalovaná také konstatovala, že vzhledem k tomu, že žalobce doručil 28.6.2011 na pracoviště OSSZ Plzeň-sever potvrzení o ukončení studia ke dni 27.6.2011, byl si vědom, že tato skutečnost má vliv na jeho nárok na sirotčí důchod. Skutečnost, že jeho matce paní J. P. byl vdovský důchod od 6.9.2011 odňat, je okolností, z níž mohl žalobce předpokládat, že důchod nenáleží ani jemu. ČSSZ mu nadále výplaty zasílala, jelikož není možné důchod přestat vyplácet, aniž by bylo vydáno rozhodnutí o odnětí důchodu, přičemž ČSSZ je povinna provést obstarání podkladů, posouzení věci, vyhotovení rozhodnutí a jeho expedici, proto nemohl ze skutečnosti, že dne 28.6.2011 oznámil ukončení studia a důchod mu chodil i po 6.9.2011, žalobce vyvozovat, že by mu důchod náležel, neboť nesplňoval podmínky pro jeho nárok uvedené v § 52 odst. 1 důchodového zákona. Žalobci muselo být zřejmé, že jelikož přestal být nezaopatřeným dítětem, sirotčí důchod mu nenáleží. Pokud by neprávem vyplacené částky nepřijal, jak mu ukládá zákon (tato povinnost vyplývá z dikce ustanovení § 118a odst. 1 zákona), přeplatek na důchodu by nevznikl. Existuje tedy kauzální nexus mezi zaviněným porušením právní povinnosti žalobce, tj. nepřijmout důchod, o němž z okolností musel předpokládat, že mu nenáleží, a vznikem přeplatku, proto je povinen vrátit přeplatek ve výši 41.016,-Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Dále z připojené kopie *rozhodnutí žalované ze dne 23.5.2012 č.j. X* vyplývá, že žalobci byla podle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. uložena povinnost vrátit ČSSZ přeplatek na sirotčím důchodu za dobu od 6.9.2011 do 5.3.2012 v částce 41.016,-Kč do 3 dnů od právní moci rozhodnutí s odůvodněním, že rozhodnutím ČSSZ ze dne 27.4.2012 č.j. X byl odňat sirotčí důchod pro dítě L. s účinností od 6.3.2012, když v uvedené době byl důchod vyplácen v částce 6.978,-Kč měsíčně, od ledna 2012 v částce 6.912,-Kč měsíčně, ačkoliv nenáležel, čímž vznikl v uvedené výši a ČSSZ má dle § 118a zákona č. 582/1991 Sb. nárok na vrácení neoprávněně vyplacené dávky, jelikož účastník řízení zavinil vznik přeplatku tím, že přebíral uvedené důchody, ačkoli mu nenáležely.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 10.9.2012 závěrem navrhlá zamítnutí žaloby jako nedůvodné, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy a povinnost úhrady přeplatku nelze prominout, lze uzavřít dohodu o splátkách. Žalobci byl žalovanou vyplácen sirotčí důchod od 25.8.2010 a až na základě urgency OSSZ ze dne 21.2.2012 a opětovném doložení skutečností o ukončení studia žalobce na VŠ dnem 27.6.2011 žalovaná vydala rozhodnutí o odnětí sirotčího důchodu od 6.3.2012 a následně dalším rozhodnutím ze dne 23.5.2012 rozhodla o povinnosti úhrady přeplatku na sirotčím důchodu za dobu od 6.9.2011 do 5.3.2012 ve výši 41.016,-Kč podle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. Subjektivní odpovědnost občana za vznik přeplatku na dávce důchodového pojištění lze tedy označit za odpovědnost ve formě nevědomé nedbalosti. Odpovědnost

příjemce dávky tedy není v daném případě odvozena ze skutečnosti, zda si byl vědom, že mu důchod nenáleží, ale pouze, zda si uvedeného být vědom měl a mohl. Právní úpravy platné pro výplatu sirotčího důchodu, obecně závazné a veřejně přístupné, si vědom být mohl. Příjemce důchodu tedy měl a mohl vědět a předpokládat, že vyplácená dávka od ČSSZ mu již nenáleží. Jednak již na rozhodnutí o přiznání důchodu je uvedeno kromě oznamovací povinnosti skutečností rozhodných pro nárok, výplatu a výši důchodu (§ 50 odst. 1 zákona) ve lhůtě 8 dnů i obecné konstatování podmínek nároku a výplaty sirotčího důchodu z důvodu nezaopatřenosti dítěte. Žalobce rovněž věděl o zastavení výplaty vdovského důchodu matce. I když *došlo k pokračování ve výplatě opomenutím ČSSZ*, je žalobce povinen neoprávněně vyplacené a přijaté částky na sirotčím důchodu v částce 41.016,-Kč vrátit, neboť musel či měl z okolností předpokládat, že mu výplata nenáleží, bez ohledu na to, zda doopravdy věděl. Zákon neobsahuje žádné ustanovení umožňující vyvinění příjemce důchodu z povinnosti vrátit přeplatek. Příjemce důchodu nemá jen oznamovací povinnost, ale i povinnost vrátit neprávem vyplacenou dávku. Pokud tuto povinnost žalobce nesplnil dříve, byla žalovaná nucena vydat rozhodnutí o přeplatku a povinnosti jeho úhrady. I v případě přijetí částek důchodu žalobcem v dobré víře, je zde veřejný zájem na tom, aby dávky důchodového zabezpečení byly vypláceny jen v souladu se zákonem, který převyšuje dobrou víru jednotlivce. Z uvedeného výkladu § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. je zřejmé, že ČSSZ není povinna v daném případě prokazovat vznik zavinění a tedy nijak nepochybila, pokud vydala rozhodnutí o povinnosti úhrady přeplatku na dávce důchodového pojištění i v případě, že ukončení studia žalobce včas oznámil.

Za zasláního *dávkového spisu* vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že skutečnosti uvedené v citovaném vyjádření žalované odpovídají obsahu spisu; žalobci bylo doručeno napadené rozhodnutí dne 29.6.2012, dále spis obsahoval následující písemnosti:

* *Rozhodnutím ze dne 27.4.2012* byl podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona žalobci *odňat od 6.3.2012 sirotčí důchod* s odůvodněním, že dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona zjistí-li se, že nárok na důchod nebo jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen; žalobce dne 27.6.2011 ukončil soustavnou přípravu na budoucí povolání a nárok na sirotčí důchod dnem 5.9.2011 zanikl (*přitom dle založeného konceptu tohoto rozhodnutí s datem 27.2.2012 měl být sirotčí důchod odňat od 6.5.2012, ale důvod vydání rozhodnutí až 27.4. a změny data odnětí není zjistitelný*).

* *Z námitek* sepsaných na OSSZ Plzeň-sever dne 11.6.2012 vyplývá, že žalobce svoji povinnost splnil podle § 50 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., tj. ohlášení ukončení studia dnem 27.6.2011, u této OSSZ dne 28.6.2011 a OSSZ toto sdělení s průvodním dopisem odeslala na ČSSZ dne 30.6.2011 a ČSSZ mu přesto nadále vyplácela sirotčí důchod, i když jeho matce J. P. byl od 6.9.2011 vdovský důchod odejmut, důchod přebíral v dobré víře s tím, že mu náležel, proto odmítá vrátit požadovanou částku za období 6.9.2011 – 5.3.2012, neboť rozhodnutí o odejmutí sirotčího důchodu od 6.3.2012 bylo vyhotoveno ČSSZ až 27.4.2012. K námitkám byla mimo jiné ČSSZ zaslána i kopie podání uvedené OSSZ ze dne 30.6.2011 ohledně ohlášení ukončení studia žalobcem a ze dne 21.2.2012, jímž bylo žádáno o přešetření, proč je stále vyplácen sirotčí důchod, když vdovský důchod matce žalobce byl odejmut od 6.9.2011.

* *Rozhodnutím ze dne 9.10.2012* byl žalobci *přiznán dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona sirotčí důchod od 5.9.2012 ve výši 6.912,-Kč měsíčně* s odůvodněním, že dle potvrzení o studiu náleží od 5.9.2012 účastníku řízení, tj. žalobci, výplatu sirotčího důchodu (*k žádosti o opětovné přiznání pozůstalostního důchodu sepsané dne 5.9.2012 na OSSZ Plzeň-sever bylo*

připojeno potvrzení ZČU v Plzni ze dne 5.9.2012, dle něhož je žalobce studentem 1. ročníku prezenčního studia od 1.9.2012 do 31.8.2013).

Žalobce podáním ze dne 31.10.2012 sdělil, že v období od 27.6.2011 do 27.4.2012 nebyl veden v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání.

Dle § 52 odst. 1 písm. a) zákona má na sirotčí důchod nárok nezaopatřené dítě, zemřeli rodič (osvojitel) dítěte. Podle § 30 odst. 3 písm. a) zákona za nezaopatřené dítě se pro účely tohoto zákona považuje dítě do skončení povinné školní docházky, a poté, nejdéle však do 26. roku věku, jestliže se soustavně připravuje na budoucí povolání (§ 21 až 23).

Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

V § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. je stanoveno: Jestliže důchod byl vyplacen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, protože příjemce důchodu nesplnil některou jemu uloženou povinnost, přijal důchod nebo jeho část, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že byl vyplacen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, nebo vědomě jinak způsobil, že důchod nebo jeho část byl vyplácen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, má plátce důchodu vůči příjemci důchodu nárok na vrácení, popřípadě náhradu nesprávně vyplacené částky.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 27.6.2012 z důvodů v ní uvedených. S ohledem na shora uvedené především soud zjistil, že žalovaná se vůbec nezabývala, a tedy ani nevypořádala s námitkou žalobce, že rozhodnutí o odejmutí sirotčího důchodu od 6.3.2012 bylo vyhotoveno ČSSZ až 27.4.2012, kupodivu o této námitce ze dne 11.6.2012 není ani zmínka v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaná, která je na rozdíl od žalobce ználá příslušných právních předpisů (zejména zákona č. 155/1995 Sb.), se vůbec nezabývala tím, že rozhodnutí ze dne 27.4.2012 bylo vydáno v rozporu s § 56 odst. 1 písm. a) zákona. Přitom se však jedná o **velmi závažné pochybení žalované, která rozhodnutím ze dne 27.4.2012 sice dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona odňala žalobci sirotčí důchod, ale již od 6.3.2012,** tedy od data předcházejícího datu vydání rozhodnutí o odnětí dávky, **což je v přímém rozporu se zněním tohoto paragrafu** shora citovaného. Pro soud je i nepochopitelný postup žalované nereagující žádným způsobem na zaslání sdělení OSSZ Plzeň-sever ze dne 30.6.2011 s hlášením o ukončení studia žalobcem v zákonné lhůtě a teprve až po žádosti této OSSZ o přešetření stále vypláceného sirotčího důchodu ze dne 21.2.2012 bylo až dne 27.4.2012 vydáno rozhodnutí o odejmutí sirotčího důchodu od 6.3.2012, ale kupodivu vydání rozhodnutí o přeplatku na sirotčím důchodu bylo vydáno takřka obratem již následující měsíc (23.5.2012). Předcházející rozhodnutí ze dne 23.5.2012 č.j. 870 709 2163, jímž byla žalobci uložena povinnost vrátit ČSSZ přeplatek na sirotčím důchodu za dobu od 6.9.2011 do 5.3.2012 v částce 41.016,-Kč do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, však stejně jako rozhodnutí ze dne 27.4.2012, není plně v souladu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., (dále jen **správní řád**), jelikož neobsahuje výpočet, jímž žalovaná dospěla k výši přeplatku žalobce na sirotčím důchodu, což způsobuje jeho nepřezkoumatelnost a tedy i nesrozumitelnost.

V této věci bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné, když nepřezkoumatelnost rozhodnutí zjišťuje soud ex offio a nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí. K tomu, aby soud takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí jmenovaného soudu pod č. 359/2004). Napadené rozhodnutí žalované není tedy v souladu s § 68 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. v platném znění), v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, *podklady pro jeho vydání*, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a *informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*

Soud, který se omlouvá za délku tohoto řízení (objektivní důvody), proto z uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalované ze dne 27.6.2012 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 23.5.2012 zrušil pro zjištěné vady řízení shora uvedené, tedy pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a i proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá ve spisu oporu (§ 76 odst. 1 písm. a), b) a § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.) – viz rozhodnutí ze dne 27.4.2012 vydané v rozporu se zněním § 56 odst. 1 písm. a) zákona a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku). Dle názoru soudu *nelze připustit, aby nečinností žalované, tj. nevydáním rozhodnutí např. o odnětí či zastavení výplaty dávky v přiměřené době po zjištění, že jsou splněny podmínky pro použití § 56 odst. 1 písm. a) zákona, docházelo k přeplatkům na těchto dávkách i pojištěncům, kteří*

dostáli své zákonné povinnosti písemně ohlásit do 8 dnů skutečnosti rozhodné pro trvání nároku na dávku, její výši a výplatu. Rovněž soud považuje za vhodné podotknout, že ani rozhodnutí ČSSZ ze dne 9.10.2012 o přiznání sirotčího důchodu žalobci není prosto pochybení žalované, která žalobci přiznala dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona sirotčí důchod až od 5.9.2012, tj. od vydání potvrzení o studiu ZČU, ačkoliv dle něho je žalobce studentem již od 1.9.2012 v akad. roce 2012/2013.

Žalovaná v této věci nejprve velice pečlivě zváží další postup i v rámci tzv. dobré správy (§ 2-8 správního řádu), tedy zda jsou skutečně splněny všechny zákonné podmínky pro použití § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. i s přihlédnutím ke všem zjištěným okolnostem a teprve až poté event. vydá nové rozhodnutí, jímž bude realizovat rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 39/2012 ze dne 30.10.2013, jehož výrok i odůvodnění bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i s příslušnými ustanoveními zákona č. 582/1991 Sb. i č. 155/1995 Sb. Právním názorem soudu je žalovaná vázána (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), přičemž dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. k datu 27.6.2012.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce mající úspěch ve věci však nepožadoval náklady tohoto řízení před soudem.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. října 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně